

Atlantida

Pruzam Ruke

Nema je
kap u moru postaje
kao rijec koja se ne spominje
bezimeni svijet

Kao pjesma
na refrenu nestala
i zaplakala

Jedna rijeka
dvije tihe obale
raste divlji cvijet

Ref.

Kao sijedu
vrijeme otkrilo je nju, razapetu
sa tog mosta nema kud
a ja dozivam i pruzam ruke
da mi se vrati

Trazim je
moze li priznati sve
suze i pobjede
sama je

kako zaboravit' bol
kazne i utjehe

Jedna rijeka
dvije tuzne obale
nosi divlji cvijet

Ref.